

Bijbelstudie Centrum studie:
Gebeurtenissen met eeuwigheidswaarde

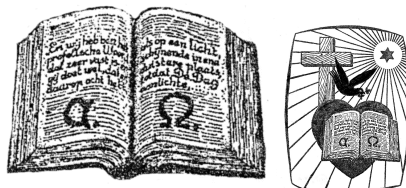
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

*alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen*

2 Tim. 4:2-4 “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”.

Gebeurtenissen met eeuwigheidswaarde

Laten we beginnen met het lezen van Matt. 16:17 t/m Matt. 17:5 “Jezus antwoordde en zeide: Zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemelen is. En Ik zeg u, dat gij Petrus zijt, en op deze petra zal Ik mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen. Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen. Toen verbood Hij met nadruk zijn discipelen aan iemand te zeggen: Hij is de Christus.

Van toen aan begon Jezus Christus zijn discipelen te tonen, dat Hij naar Jeruzalem moest gaan en veel lijden van de zijde der oudsten en overpriesters en schriftgeleerden en gedood worden en ten derden dage opgewekt worden.

En Petrus nam Hem terzijde en begon Hem te bestraffen, zeggende: Dat verhoede God, Here, dat zal U geenszins overkomen! Doch Hij keerde Zich om en zeide tot Petrus: Ga weg, achter Mij, satan; gij zijt Mij een aanstoot, want gij zijt niet bedacht op de dingen Gods, maar op die der mensen.

Toen zeide Jezus tot zijn discipelen: Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij. Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verloren heeft om Mijnentwil, die zal het vinden. Want wat zou het een mens baten, als hij de gehele wereld won, maar schade leed aan zijn ziel? Of wat zal een mens geven in ruil voor zijn leven?

Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid zijns Vaders, met zijn engelen, en dan zal Hij een ieder vergelden naar zijn daden. Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen onder degenen, die hier staan, die de dood voorzeker niet zullen smaken, voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in zijn koninklijke waardigheid.

En zes dagen later nam Jezus Petrus en Jakobus en zijn broeder Johannes mede en Hij leidde hen een hoge berg op, in de eenzaamheid. En zijn gedaante veranderde voor hun ogen en zijn gelaat straalde gelijk de zon en zijn klederen werden wit als het licht. En zie, hun verschenen Mozes en Elia, die met Hem spraken.

Petrus antwoordde en zeide tot Jezus: Here, het is goed, dat wij hier zijn; indien Gij het wilt, zal ik hier drie tenten opslaan, voor U een, en voor Mozes een, en voor Elia een. Terwijl hij nog sprak, zie, daar overschaduwde hen een lichtende wolk, en zie, een stem uit de wolk zeide: Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb; hoort naar Hem”!

Als God een gebeurtenis in de tijd laat plaatsvinden, dan heeft die gebeurtenis altijd eeuwigheidswaarde.

Toen u opnieuw geboren werd, heeft God u bij die wedergeboorte een heel bijzonder leven, een eeuwig leven gegeven. Er vindt iets plaats in de tijd, een mens wordt geboren als een kind van God en hij ontvangt het eeuwig leven. U moet proberen zich eens in te denken, wat dat inhoudt, “EEUWIG”, voor altijd, eindeloos!

Onze gedachten zijn zo heel erg beperkt, maar als we ons proberen een eeuwigheid voor te stellen, die gevuld moet worden, een eeuwigheid, die God Zelf invult. We weten, dat de Heer Jezus Zelf de eeuwigheid tot een heerlijkheid voor ons maakt, dat we voor eeuwig in Zijn dienst mogen staan.

Daar tegenover staat echter een eeuwigheid, die leeg is, waar je jezelf voortdurend moet verwijten; ik heb niet voor de Heer Jezus gekozen; toen het kon, ben ik de Heiland voorbij gegaan. De eeuwigheid is eindeloos lang, er komt nooit een eind aan. Daarom is het zo belangrijk, dat wij aan de gebeurtenissen, die God doet plaatsvinden in de tijd, niet voorbij gaan, maar dat we ze gaan zien in het licht van de eeuwigheid.

We willen nu proberen, met elkaar een paar gebeurtenissen uit de Schrift na te gaan in verband met de eeuwigheid. Zo is er bijvoorbeeld een dienst, die God instelt. God heeft met die dienst dan altijd iets voor, dat heeft waarde heeft voor de eeuwigheid. God drukt dat in de Bijbel ook op een heel bijzondere wijze uit.

Als we denken aan de altaardienst, die het volk Israël moest doen, zien we dat die dienst een heenwijzing is naar het verleden. Elke keer als er een offerdier werd gebracht, werd de Israëliet eraan herin-

Gebeurtenissen met eeuwigheidswaarde

nerd, dat er een moment is geweest, waarop wij, als mensen, ons van God hebben willen losmaken en Hem ongehoorzaam zijn geworden. Dat wees terug naar de zondeval in het paradijs. Maar als hij het lam of de koe naar het altaar bracht, moest hij er tegelijk aan denken, dat er eenmaal een waarachtig Lam van God beschikbaar zou komen. En dat wees weer vooruit. Zo was die Israëliet direct vanuit dat tijdelijke moment in de ruimte geplaatst.

Precies zo is het, als we met elkaar de Tafel des Heren vieren. De Tafel van de Heer wijst ook in twee richtingen, want de Heer zegt: ***"doet dat, zo dikwijls gij dat doet, tot mijn gedachtenis"***. Dat wijst dus terug naar het ogenblik in de tijd waarop onze Heiland aan het kruis hing en uitriep: ***"Het is volbracht!"*** Het ogenblik dus, waarop Hij als het vlekkeloze Lam van God voor u en mij stierf om onze zonden uit te delgen en ons met God te verzoenen.

In **1 Cor. 11:26** staat echter: ***"Want zo dikwijls gij dit brood eet en de beker drinkt, verkondigt gij de dood des Heren totdat Hij komt"***. En dat wijst weer vooruit. Dat wijst op het ogenblik, waarop de Heer Jezus in triomf zal wederkeren. Daarom zijn we met het Avondmaal niet slechts bezig met het nu, maar ook met het verleden. Dat is nu precies wat in het tijdelijke aangeeft, hetgeen God met eeuwig bedoelt.

Want in Gods eeuwig denken is geen heden, verleden of toekomst; daar is het heden nu en ook de toekomst nu en ook het verleden nu. Ik hoop dat u dit goed tot u laat doordringen, want dat hebben we nodig om het Bijbelgedeelte te kunnen verstaan, wat we met elkaar hebben gelezen.

Vers 28 is toch een aller merkwaardigste vers. Daar hebben al heel wat Bijbelvorsers zich het hoofd over gebroken. Daar komen toch allerlei vragen bij op. Er zijn mensen, die zich hebben afgevraagd: dan moest toch tijdens het leven van tenminste enkele discipelen de Heer Jezus teruggekomen zijn en wel in Zijn Koninklijke waardigheid.

Sommigen hebben toen maar een oplossing gezocht en gedacht, dat dit op de Pinksterdag vervuld werd. Maar weet u, wat ons hier parten speelt? De hoofdstuk indeling van onze Bijbel door de bijbelvertalers, want die is hier eigenlijk helemaal verkeerd. Daarom heb ik door het **hoofdstuk 16** heen gelezen naar **hoofdstuk 17**, want daar lezen we dat de Heer Jezus zes dagen later drie van Zijn discipelen meenam een berg op.

En daar, op die berg, kregen ze de Heer Jezus te zien op een geheel andere wijze dan ooit iemand Hem gezien heeft: ***"En zijn gedaante veranderde voor hun ogen en zijn gelaat straalde gelijk de zon en zijn klederen werden wit als het licht"***. Joh 17:2.

Dan kan het niet anders of wij moeten denken aan de komst van ***"de zon der gerechtigheid"***, de term, die in de Bijbel gebruikt wordt (**Mal. 4:2**) om ermee aan te duiden, dat de Heer Jezus komt in heerlijkheid, in Zijn macht en majesteit.

Wat gebeurde er op de berg? In het boek Openbaring lezen we, dat Johannes opgetrokken wordt tot in de hemel om te schouwen. **Openb. 4:1** ***"Na deze dingen zag ik, en zie, er was een deur geopend in de hemel; en de eer eerste stem, die ik gehoord had, alsof een bazuin met mij sprak, zeide: Klim hierheen op en ik zal u tonen, wat na dezen geschieden moet"***. Johannes kreeg toen dingen te zien, die (wat de tijd betreft) nog in de toekomst lagen.

Deze drie discipelen hebben de werkelijkheid gezien, zoals die bij God, in Gods denken, allang werkelijkheid is. De Heer Jezus in Zijn Koninklijke waardigheid, in Zijn macht en majesteit. Ze konden dan ook niet anders dan Hem te voet vallen. Wat is dit een geweldig schouwspel voor die discipelen geweest.

Het heeft hen dan ook nooit meer losgelaten. Ze hebben Mozes gezien. Om de figuur van Mozes zoals ze hem zagen, beter te begrijpen, lezen we een vers uit **de brief van Judas**, die bijna achter in uw bijbel staat, **vers 9** ***"Maar Michaël, de aartsengel, durfde, toen hij met de duivel in twist gewikkeld was over het lichaam van Mozes, geen smadelijk oordeel uitbrengen, doch hij zeide: De Here straffe u!"***

Hier ging het over het dode lichaam van Mozes, waar strijd om werd gevoerd. De boze wilde dat lichaam hebben, maar hij kreeg het niet; dat lichaam behoorde God toe.

Gebeurtenissen met eeuwigheidswaarde

U weet wel, dat Mozes op een heel bijzondere wijze is gestorven, zijn lichaam werd niet meer gevonden. Daarin is Mozes het type van die kinderen van Gods, die ontslapen zijn in de Heer Jezus en die bij het geluid van een bazuin zullen opstaan, om het nieuwe, onvergankelijke lichaam aan te doen. In een moment van de tijd veranderen ze. God claimt het lichaam van die gelovigen, want dat is van Hem.

Als we zeggen: ze zijn ontslapen, dan wil dat niet zeggen, dat ze in een soort zielslaap zijn, maar het wil zeggen, dat het lichaam slaapt, om weer wakker te worden, alleen het lichaam. Dat lichaam wacht tot het moment, waarop de Heer het tot heerlijkheid zal opwekken.

Als dus een Christen in de Heer Jezus ontslaapt, gebeurt er iets geweldigs met betrekking tot de eeuwigheid. Want hij slaapt in om weer te ontwaken. Daarom was Mozes daar bij die verschijning in heerlijkheid, het voortype van hen, die aan de Heiland gegeven zijn, wier lichamen Hem toebehoren.

Mozes was er op het moment, dat de Heer Jezus de Koninklijke waardigheid toonde in al Zijn heerlijkheid. Want zij, die in de Heer Jezus ontslapen zijn, zullen er bij zijn, als de Heer Jezus in Zijn Koninklijke waardigheid komt.

En waarom zou het hier gebeuren, op die berg? Omdat, als de Heer Jezus terugkomt in Zijn macht en majesteit, Hij de voeten op de Olijfberg zal zetten. Je zou kunnen zeggen, dat die drie discipelen hier al hebben meegemaakt, wat er staat te gebeuren, wat er aan komt.

Als God een plan maakt, dan is het een eeuwigheids plan. Als God zegt Ik ga dat plan ten uitvoer leggen in de tijd, dan kan op een bepaald ogenblik dat plan wel worden opgeschort, wel worden uitgesteld, maar het verandert niet! En hier heeft God in Zijn geweldige liefde deze mannen dit laten meemaken, zodat zij het nooit meer zouden vergeten. Op grond daarvan doet Petrus die geweldige uitspraak in zijn tweede brief.

Dat gaan we samen lezen. **2 Petr. 1:16-18** *“Want wij zijn geen vernuftig gevonden verdichtfels nagevolgd, toen wij u de kracht en de komst van onze Here Jezus Christus hebben verkondigd, maar wij zijn ooggetuigen geweest van zijn majesteit. Want Hij heeft van God, de Vader, eer en heerlijkheid ontvangen, toen zulk een stem van de hoogwaardige heerlijkheid tot Hem kwam: Deze is mijn Zoon, mijn geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb. En deze stem hebben ook wij uit de hemel horen komen, toen wij met Hem op de heilige berg waren”.*

Daar refereert Petrus aan die gebeurtenis op de berg met Mozes en Elia. Hij zegt, daar hebben we gezien, dat de Heer Jezus, de Koning der koningen is, dat Hij uit de hand van de Vader, de Koninklijke waardigheid ontvangt.

Er is nog een vers, dat ik met u wil lezen, dat vaak proplemen oplevert. **Matt. 10:23** *“Wanneer men u vervolgt in deze stad, vlucht naar een andere; want voorwaar, Ik zeg u, gij zult niet alle steden van Israël zijn rondgekomen, voordat de Zoon des mensen komt”.*

Tegen wie zegt de Heer Jezus deze woorden? Als we teruggaan in dat hoofdstuk, zien we dat aan het begin staat: **“de roeping en uitzending der apostelen”.** *“En Hij riep zijn twaalf discipelen tot Zich”.* Hij sprak dus heel duidelijk tot de twaalven.

En wat moesten die twaalf doen? Waartoe werden ze uitgestuurd? Lees maar eens **vers 5-8** *“Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden en Hij gebod hun, zeggende: Wijkt niet af op een weg naar heidenen, gaat geen stad van Samaritanen binnen; begeeft u liever tot de verloren schapen van het huis Israëls. Gaat en predikt en zegt: Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. Geneest zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen, drijft boze geesten uit. Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet”.*

Dat is toch een heel bijzondere opdracht, die de twaalf moesten uitvoeren. We vinden hetzelfde nog een keer bij de 70, die uitgezonden worden. Maar daarna nooit meer. En zo heel duidelijk wordt er gezegd niet naar de heidenen en niet naar de Samaritanen te gaan, maar naar de verdwaalde schapen van het huis Israëls.

Gebeurtenissen met eeuwigheidswaarde

En dan die boodschap: het Koninkrijk komt er aan! De discipelen Zijn met deze boodschap nooit klaar gekomen, ze zijn nooit de steden van Israël allemaal rond geweest. Ze zijn er wel een aantal rondgegaan, maar nooit allemaal. Hoe kwam dat? Was er dan niet werkelijk een aanbod van het Koninkrijk?

Heel vaak denken mensen tegenwoordig en die kunt u rondom u heen heel veel vinden, dat het Koninkrijk van God onzichtbaar is, dat Koninkrijk der hemelen kun je niet zien, maar dat is zo ongeveer als wij mensen, lief en aardig voor elkaar zijn en als we vrede met elkaar maken. Dat is dan een stukje Koninkrijk.

Ook zijn er mensen, al vind je er niet meer zo heel veel, maar wel vooral bij de Jehova getuigen, die zeggen: dat Koninkrijk is er nu. Zelfs Hitler proclameerde, dat het 1000 jarig Rijk al was aangebroken, omdat hij er was! De vraag, die wij ons nu willen stellen is: was het aanbod, dat de Heer Jezus deed, werkelijk een visueel zichtbaar, op de aarde gevestigd Koninkrijk ja of nee?

We zullen trachten op die vraag een duidelijk antwoord te vinden. In de eerste plaats moeten we een heel duidelijk onderscheid maken tussen de termen **“Koninkrijk van God”** en **“Koninkrijk der hemelen”**.

Het Koninkrijk van God omvat het gehele universum, de gehele schepping, alles wat geschapen is, waarover God het te zeggen heeft. Dat omvat de tijd en de eeuwigheid, de hemel en de aarde. Dat Koninkrijk van God in zijn totaliteit is niet visueel waarneembaar, dat moet men geestelijk verstaan; dat zien we niet zo maar met ons natuurlijke oog.

Wat zegt de Heer Jezus in Luc. 17:20-21 **“En op de vraag der Farizeeën, wanneer het Koninkrijk Gods komen zou, antwoordde Hij hun en zeide: Het Koninkrijk Gods komt niet zó, dat het te berekenen is; ook zal men niet zeggen: zie, hier is het of daar! Want zie, het Koninkrijk Gods is bij u”**.

Een andere vertaling zegt: **“het Koninkrijk Gods is in u”**. Hoe treed je dat Koninkrijk binnen? Dat staat in Joh. 3:5 **“Jezus antwoordde: voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand geboren is uit water en geest, kan hij het koninkrijk Gods niet binnen gaan”**.

Dan begrijpen we meteen, dat het koninkrijk van God in ons is. Rom. 14:17 **“Want het Koninkrijk Gods bestaat niet in eten en drinken, maar in rechtvaardigheid, vrede en blijdschap, door de Heilige Geest”**. Dat is dat onzichtbare Koninkrijk.

Wat is nu het Koninkrijk der Hemelen, waar eigenlijk alleen het evangelie van Matteüs duidelijk over spreekt. Het is toch wel heel duidelijk, dat vanaf het begin dat God begon te spreken, God duidelijk een visueel zichtbaar en tastbaar Koninkrijk op aarde wilde oprichten. Dat was God al van plan vanaf de schepping van de mens.

In Gen. 1:26-28 zegt God dat de mens zou heersen; maar dat Rijk zijn we verloren bij de zondeval. Toen bracht satan zichzelf naar voren als de overste van deze wereld. U kunt dat vinden in Matt. 4:8-10 en in 1 Joh. 14:30.

In het eerstgenoemde Bijbelgedeelte komt de satan en biedt hij de Heer Jezus de koninkrijken der aarde aan. We moeten er goed aan denken, dat de Heer Jezus inderdaad de komende Koning is, die inderdaad een Koninkrijk zal oprichten, dat op de aarde zichtbaar is. Dus dat is dan nogal een aanbod van satan! Dat hield eigenlijk in: je kunt dat koninkrijk nu al uit mijn hand ontvangen .

U weet dat de Heer dat weigert. Maar dat is niet de enige keer, dat de Heer Jezus dat koninkrijk werd aangeboden. Na de spijziging van de vijfduizend, wilden de mensen de Heer Jezus Koning maken. Ze wilden Hem zetten op de troon van David.

En opnieuw weigert de Heer Jezus dat koningschap. Waarom? Het antwoord op die vraag geeft de Heer Jezus aan Pilatus, vlak voordat Hij wordt gekruisigd. Als Pilatus Hem vraagt of Hij de koning is, ontkent de Hee Jezus dat niet, want hij is de Koning. Maar de Heer Jezus zegt **“Mijn koninkrijk is niet van deze wereld”**.

Gebeurtenissen met eeuwigheidswaarde

Het is jammer dat door deze vertaling, zoveel verwarring is ontstaan. Eigenlijk zou hier moeten staan **“niet vanuit deze wereld, maar het komt vanuit de hemel”**. Eén kon Hem maar dat Koningschap geven en dat was God de Vader.

Niet de mensen, niet satan, slechts God Zelf zou Hem het Koningschap geven. Daarom zou de Heer Jezus het nooit uit een andere hand willen ontvangen. Dat wil niet zeggen, dat Zijn Koningschap niet visueel zichtbaar zou zijn.

Weet u, waar de duivel nu zo erg veel belang bij heeft? Dat er enerzijds mensen zijn, die zeggen: **“dat koningschap komt nooit, dat plan van God moet je zo niet verstaan, dat koninkrijk moet je alleen geestelijk zien”** en anderzijds mensen, die zeggen: **“dat koninkrijk kunnen we zelf wel maken”**.

Daarom is het zo belangrijk, dat we vandaag aan de dag verstaan wat nu de juiste prediking van het Koninkrijk is. Want door de verkeerde prediking worden zo enorm veel christenen misleid. Die gaan denken, dat ze vredestichters moeten zijn om dat koninkrijk visueel zichtbaar te maken.

Dat kunnen wij echter nooit. Er is er maar Eén, die dat Koninkrijk tot een werkelijkheid op aarde kan maken en dat is de Heer Jezus. de Christus der Schriften. En dat zal gebeuren op de tijd, dat God Zelf Hem de Koninklijke waardigheid geeft, zichtbaar voor ieder oog.

In de roeping van Abram deed God als het ware al de eerste stap naar een zichtbaar Koninkrijk hier op aarde te vestigen. Dat liep uit op het volk Israël onder leiding van Mozes. U weet, dat de Israëlieten om een koning hebben gevraagd. Dan spreekt God tot Samuel in **1 Sam. 8:7** **“want niet ú hebben zij verworpen, maar Mij hebben zij verworpen, dat Ik geen koning over hen zou zijn”**.

Want God heeft altijd een theocratisch Koninkrijk gewild, een Koninkrijk, waar God Zelf aan het hoofd staat, waarvan Hij de Koning is. Bij Israël ging het van de ene koning naar de andere, maar er kwam een eind aan, toen het volk in ballingschap werd weggevoerd. Daarmee kwam eigenlijk het nationaal bestaan van Israël, tijdelijk tot een einde.

Dat was in 606 voor Christus. Dan breekt er een tijd aan, die de Bijbel de tijd van de heidenen noemt, want het volk Israël werd voortdurend vertrap. Voortdurend waren er heidense overheersers, die macht over Israël hadden. En toen de Heer Jezus geboren werd, zaten ze onder het juk van de Romeinse overheersers.

Maar dan komt God met die geweldige boodschap. Als je er over nadenkt, zeg je: **“hoe is het mogelijk, dat God weer een daad gaat stellen in de tijd, maar met geweldige eeuwigheids waarde”**. Hij zond de engel Gabriël naar de eenvoudige Joodse maagd Maria.

Was dat dan zo bijzonder? Ja, dat was heel bijzonder. Wat God daar deed was geweldig! Want wat zei die engel tot Maria? We slaan **Lucas 1** op en lezen daar woorden, die we wellicht allen heel goed kennen.

We moeten proberen tot ons te laten doordringen welk een eeuwige strekking die woorden hebben. We lezen met elkaar **Luc. 1:26-33** **“In de zesde maand nu werd de engel Gabriël van God gezonden naar een stad in Galilea, genaamd Nazaret, tot een maagd, die ondertrouwd was met een man, genaamd Jozef, uit het huis van David, en de naam der maagd was Maria. En toen hij bij haar binnengekomen was, zeide hij: Wees gegroet, gij begenadigde, de Here is met u. Zij ontroerde bij dat woord en overlegde, welke de betekenis van die groet mocht zijn. En de engel zeide tot haar: Wees niet bevreesd, Maria; want gij hebt genade gevonden bij God. En zie, gij zult zwanger worden en een zoon baren, en gij zult Hem de naam Jezus geven. Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal geen einde nemen”**.

Dat was de aankondiging aan Maria. Dat was nogal wat. Daar werd een Koning aangekondigd, wiens Koningschap nooit meer zou eindigen.

Gebeurtenissen met eeuwigheidswaarde

Wat verwachtte het volk Israël? Het verwachtte een koning. En in alle reacties, die we bij het volk Israël waarnemen, zien we steeds weer: ze willen een koning. Hadden ze ongelijk? Zeker niet. Waarnaar waren de wijzen uit het Oosten op zoek? Zochten die het Lam van God? Neen, ze zochten naar de Koning der Joden. En ze hadden gelijk en hebben Hem dan ook hulde gebracht, als zijnde de grote Koning! Ze hebben kostbaarheden aan zijn voeten gelegd.

We gaan weer een stapje verder. Wat deed Johannes de Doper? Wat was hij voor een man? Wat predikte hij? **Matt. 3:1-2** *“In die dagen trad Johannes de Doper op en hij predikte in de woestijn van Judea en zeide: **Bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen**”.*

Hij was een heraut en een heraut kondigt de komst van de Koning aan. Het volk Israël begreep dat. Ze bekeerden zich om de Koning te ontvangen, althans, degenen die er op in gingen. Want er was in het Oude Testament een voorwaarde gesteld om dat Koninkrijk te doen baan breken. Die voorwaarde was: dat het volk zich als volk tot de Heer zou bekeren.

Het was bij Israël telkens weer zo, dat als er een volksbekering, een volks verootmoediging kwam, dan was er herstel, dan mocht er opnieuw gebouwd worden, dan kwam er een Koning op de troon, dan was God met hen, dan zegende God hun aardse bestaan.

Maar telkens wanneer ze God de rug toekeerden en andere goden achterna liepen, liet God toe dat de vijanden het land overstroonden. Dat had God bij herhaling gezegd en ook nauwkeurig ten uitvoer gelegd.

Want God doet wat Hij zegt. Dus het Koninkrijk kon niet eerder komen, dan nadat het volk tot bekering was gekomen. Daarom stuurde de Heer Jezus, nadat Hijzelf eerst dat Koninkrijk gepredikt had, Zijn discipelen er op uit en zei: **“Overal waar je komt moet je vertellen: het koninkrijk komt, bekeer je dus. En doe de tekenen van dat koninkrijk, laat zien dat de doden opstaan, de lammen lopen en de blinden zien. Want dat zijn de tekenen van Mijn Rijk”.** (Luc. 9:1 en Luc. 10:1)

Dat betekende, dat de Heer Jezus niet de dood het laatste woord geeft, maar dat Hij Zijn machtswoord kan laten gelden. Niet de ziekte overwint, maar dat Hij genezing breng. Als we dan naar Johannes de Doper kijken, zien we, dat hij van God de opdracht had gekregen om die Koning aan te kondigen.

Maar dan gebeurt er iets in het leven van Johannes de Doper, dat hem volkomen verbijstert. Je zou haast medelijden met deze man krijgen, want wat hij moest meemaken, was voor hem ongelooflijk. De prediking van het Koninkrijk begreep hij door en door. Maar toen kwam de Heer Jezus naar hem toe om gedoopt te worden.

Johannes die er niets van begrijpt zegt: *“ik moet door u gedoopt worden, U niet door mij! U bent toch de Koning, ik ben maar een dienstknecht. U moet toch niet tot bekering komen”?* Maar Johannes moest uit die doop iets ontzaglijks leren en dat doet hij dan ook.

Want als de Heer Jezus uit het water opkomt, ziet Johannes de Heilige Geest als een duif op Hem neerdalen. Toen zag Johannes werkelijk in dat de Heer Jezus niet alleen Koning, maar ook het Lam van God is. Het is dan ook pas na die tijd, na die gebeurtenis, dat Johannes kan zeggen **“Zie, het Lam van God”.**

Johannes de Doper heeft de strekking van Golgotha lang niet overzien. Hij bleef zitten met de gedachte: Hij is de Koning. Daarna komt de heraut zelfs ook in de gevangenis terecht en wordt hem de mond gesnoerd. Wat zal hij toen toch met enorm veel vragen hebben geworsteld.

Hij zal toch zeker hebben verwacht dat de Heer hem uit de gevangenis zou bevrijden. Als dat niet gebeurt, komt bij Johannes de twijfel op. Is Hij het echt wel? Hij stuurt zelfs zijn leerlingen er op uit en laat vragen aan Jezus **“Zijt Gij het, die komen moest”.** Wat antwoordt de Heer Jezus? Hij weet immers, in welke zielen nood Johannes verkeert, dus moet hij een klaar en duidelijk antwoord ontvangen; Johannes, je hebt je niet vergist!

Gebeurtenissen met eeuwigheidswaarde

Daarom zegt de Heer Jezus: **“Vertel aan Johannes wat hier allemaal gebeurt, dat er doden worden opgewekt, dat blinden ziende worden en lammen gaan lopen”**. Die taal verstond Johannes en het was precies wat hij nodig had. Johannes heeft het alles niet overzien. Hij was de laatste grote prediker van het O.T., een zeer groot man. De Heer Jezus heeft niet voor niets van Johannes gezegd, dat hij de grootste was onder de profeten. Hij was de Elia, die komen moest om de komende Koning aan te kondigen.

De Farizeeën en Schriftgeleerden wisten dat Elia moest komen; ze hadden hem in Johannes moeten herkennen, maar ze hebben zich niet bekeerd. Onder de geweldige prediking van de komst van het Koninkrijk heeft het volk Israël zich niet bekeerd.

Daarom zegt de Heer Jezus in **Matt. 10:15** **“Voorwaar, ik zeg u, het zal voor het land van Sodom en Gomorra draaglijker zijn in de dag des oordeels dan voor die stad”**. Ze hebben immers de prediking gehoord, zoals nooit eerder iemand die gehoord heeft. Nineve heeft zich op een veel eenvoudiger prediking bekeerd. Hier is de prediking van de Heilige zelf gekomen en ze hebben zich niet bekeerd. Toen kwam het ogenblik, waarop de Heer Jezus moest zeggen, wat het Koninkrijk was, in de verborgen vorm.

Want het staat heel duidelijk en klaar in de Schrift: **“van toen af sprak Hij in gelijkenissen”**. Er was een keer gekomen in de prediking. Van toen af begon Hij ook de discipelen te vertellen hoeveel Hij lijden moest vanwege de Overpriesters en Schriftgeleerden. Van toen af begon Hij hun te wijzen op Zijn lijden en sterven. Sommige mensen zeggen dan wel eens: dan was het aanbod van het Koninkrijk toch geen eerlijk aanbod? Want de Heer Jezus moest toch lijden en sterven? Hij moest toch aan het kruis?

Dat is een vraag, die een volkomen hypothese is: als we moeten er altijd van uitgaan, dat God de Eeuwige is en dat God weet. God wist dat het volk Hem zou verwerpen. God wist, dat het uitstel van de prediking moest komen. Maar dat vers **“gij zult niet alle steden van Israël zijn rondgekomen, voordat de Zoon des mensen komt”** krijgt nog een eindvervulling. Want de Heer Jezus zegt in **Matt. 24** dat er een tijd zal komen, waarin het Koninkrijk opnieuw gepredikt zal worden. Ja, dan komen er twee getuigen uit de hemel, die het Koninkrijk komen verkondigen.

Want voordat het Koninkrijk zal aanbreken, moet Elia komen en die zal komen, hij zal komen en het prediken. Uit de mond van Mozes en Elia zal de wereld te horen krijgen dat het Koninkrijk aanbreekt. God laat het dan doorbreken en Hij gaat dat doen met dat gedeelte van het volk, dat bruikbaar is.

Dat gedeelte van het volk, dat zich werkelijk overgeeft om de Koning te ontvangen. En voordat die prediking in alle steden van Israël is rondgegaan, zal de komst zijn. Want het Koninkrijk Evangelie wordt nog maar een korte tijd verkondigd. Maar de wereld zal het zien.

Zoals de eerste heraut, Johannes de Doper, vermoord is, worden ook deze twee herauten vermoord, want in het diepste wezen van de mens is ook dan nog een schreeuw: **“wij willen niet, dat deze koning over ons is”!** Maar er komt een ogenblik dat ALLE KNIE ZICH ZAL BUIGEN. Wat is God lankmoedig, want Hij geduldig. Vandaag de dag komt Hij tot ons met de heerlijke prediking van genade, waar wij niet zien en toch geloven. Zo wekt God uit onwillige, verharde zondaars, kinderen van God.

We hoeven nergens bang voor te zijn, want we zijn Koningskinderen, we horen bij Hem en zullen met Hem regeren in al Zijn heerlijkheid, de eeuwigheid lang.

Is dat niet waard, om je nu al volledig aan Hem toe te vertrouwen? Als je dat doet, heeft het niet alleen waarde voor dit ogenblik, maar het heeft eeuwigheidswaarde, het is blijvend. Alles wat we daarin aan heerlijkheid ontvangen, mogen we weer als kronen aan Zijn voeten leggen.

Laten we deze Heer der heerlijkheid danken, loven en prijzen!

Amen.